

Bespisningen af 4000: Matt 15,29-39.

²⁹Jesus tog tilbage til Genesaret Sø og gik op på et bjerg og satte sig. ³⁰Snart begyndte mange mennesker at bringe lamme, blinde, stumme, krøblinger og andre syge op til ham. De lagde dem for fødderne af ham, og han helbredte dem alle sammen. ³¹Og når folk så, at stumme kom til at tale igen, blinde kunne se, og at lamme og krøblinger gik raske omkring, blev de overraskede, og de takkede Gud.

³²Jesus kaldte sine disciple hen til sig. »Jeg er bekymret for alle de mennesker her,« sagde han. »Nu har de været sammen med mig i tre dage og har ikke længere noget mad. Jeg vil ikke sende dem sultne afsted, for så har de ikke kræfter til hjemturen.« ³³»Men hvordan skulle vi få mad nok til at mætte så mange mennesker herude i ødemarken?« spurgte disciplene. ³⁴»Hvor mange brød har I?« spurgte Jesus. »Syv og så et par fisk,« svarede de.

³⁵Jesus bad folk om at sætte sig på bjergskråningen. ³⁶Så tog han de syv brød og fiskene. Han takkede Gud for maden og brækkede brødene over og gav maden til disciplene, så de kunne dele den ud. ³⁷Alle spiste sig mætte, og der var syv kurve fulde af rester tilovers. ³⁸4.000 mænd havde fået mad, og derudover kom kvinder og børn.

³⁹Så sendte Jesus dem hjem. Selv gik han ombord i en båd og sejlede til området omkring Magadan.

Gør en blind seende: Luk 18, 35-43.

³⁵Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind tigger i vejkanten. ³⁶Han hørte, at der kom mange mennesker forbi, og spurgte, hvad der foregik. ³⁷»Det er Jesus fra Nazaret, der er på vej,« lød svaret. ³⁸»Hjælp mig, Jesus, jødernes kongesøn!« begyndte tiggeren at råbe. ³⁹De forreste i mængden blev vrede og sagde, at han skulle holde sin mund, men han råbte bare endnu højere: »Kongesøn! Hjælp mig!« ⁴⁰⁻⁴¹Jesus standsede og forlangte at få tiggeren ført hen til sig. »Hvad vil du gerne have mig til at gøre?« spurgte Jesus, da han kom derhen. »Giv mig synet igen, Herre,« svarede tiggeren. ⁴²»Luk dine øjne op og se!« sagde Jesus. »Din tro har reddet dig.« ⁴³Og i samme øjeblik kunne manden se. Han hyldede Gud og sluttede sig til Jesus, og alle dem, der havde overværet det, takkede Gud.

Laver vand om til vin: Joh 1-10

¹⁻²Tre dage efter var der bryllup i Kana i Galilæa. Jesus' mor, Maria, var inviteret ligesom Jesus og hans disciple.

³Under festen slap vinen op, og Maria sagde til Jesus: »De er løbet tør for vin.« ⁴»Det skal du ikke bekymre dig om,« sagde Jesus. »Min tid er ikke kommet endnu.« ⁵Men Maria gik alligevel hen til tjenerne og sagde: »Bare gør, hvad Jesus siger, at I skal gøre.« ⁶I huset stod der seks vandkar af sten, som jøderne brugte til at rense sig, som de skulle ifølge Guds lov. De kunne hver rumme op mod 100 liter. ⁷⁻⁸Jesus bad tjenerne komme vand i karrene, og de fyldte dem op til randen. Så sagde han: »Skænk op, og lad førstetjeneren smage på det.« Tjenerne skænkede op, og ⁹førstetjeneren smagte på vandet, der nu var blevet til vin. Han vidste ikke, hvor det kom fra, men det gjorde de tjenere, der havde fyldt vand i karrene. Førstetjeneren kaldte gommen over til sig og sagde: ¹⁰»Man plejer ellers at servere den gode vin først, og når gæsterne så har fået rigeligt, kan man stille den billige vin frem. Men du har gemt den gode vin til nu.«

Helbreder en lam: Mark 2,1-12

¹Nogle dage senere kom Jesus til Kapernaum igen. Snart rygtedes det, at han var hjemme, ²og der kom så mange mennesker hen til ham, at de måtte stå langt uden for huset, mens han talte til dem om Gud. ³Udenfor forsøgte fire mænd at komme ind til ham. De bar på en mand, der var lam, ⁴men de kunne ikke komme frem på grund af de mange mennesker. Så lavede de et hul i taget over Jesus og firede båren med den lamme mand ned foran ham. ⁵Da Jesus så, hvor stor tillid de havde til ham, sagde han til den lamme mand: »Jeg tilgiver dig dine overtrædelser af Guds lov.« ⁶Mellem tilhørerne var der nogle skriftkloge, og de tænkte ved sig selv: ⁷»Hvad er det, han siger? Det er jo blasfemi, for der er kun én, der kan tilgive folk deres lovovertrædelser, og det er Gud.« ⁸Jesus var straks klar over, hvad de tænkte, og sagde til dem: »Hvorfor tænker I sådan? ⁹Hvad er lettest at sige: 'Dine lovovertrædelser er tilgivet' eller 'rejs dig op, tag din bære og gå hjem'? ¹⁰Men nu skal I se, at jeg, Menneskesønnen, har magt her på jorden til at tilgive overtrædelser af loven.« Så vendte han sig om mod den lamme mand og fortsatte: ¹¹»Gør, som jeg siger: Rejs dig op, og gå hjem. Nu kan du selv bære din bære.« ¹²Manden rejste sig straks, tog sin bære og gik afsted for øjnene af folk. De var lamslåede og takkede Gud. »Vi har aldrig set noget lignende,« sagde de.

Hopper ikke på Djævlens fristelser: Luk 4,1-13

¹Da Jesus kom tilbage fra Jordanfloden, var han fyldt af Hellig ånden. Den førte ham ud i ørkenen, ²og i 40 dage forsøgte Djævelen at friste ham. I al den tid spiste han ikke noget, og til sidst var han ved at dø af sult. ³Så sagde Djævelen til ham: »Hvis du virkelig er Guds søn, så sig til stenen dér, at den skal blive til brød.« ⁴Men Jesus svarede: »Der står i Skrifterne, at mennesket ikke kun lever af brød.« ⁵Så tog Djævelen ham med op på et bjerg, og i et glimt viste han ham alle verdens lande. ⁶»Jeg vil give dig magt over alle landene og deres rigdomme. Jeg har nemlig fået det hele, og jeg kan give det til, hvem jeg vil,« sagde Djævelen. ⁷»Hvis bare du falder på knæ for mig og tilbeder mig, så er det hele dit.«

⁸Jesus svarede: »Der står i Skrifterne, at du skal dyrke og tilbede Gud og kun Gud.«

⁹Djævelen førte Jesus videre til Jerusalem og stillede ham yderst på tempelmuren og sagde: »Hvis du virkelig er Guds søn, så kast dig ned herfra. ¹⁰Der står jo i Skrifterne: 'Gud vil sørge for, at hans engle beskytter dig' ¹¹og 'de vil gribe dig med hænderne, så du ikke slår dig på en sten'« ¹²»Men der står også, at du ikke må udfordre Gud,« svarede Jesus.

¹³Så opgav Djævelen at friste Jesus, og han forlod ham indtil videre.

Disciplene falder i søvn i Getsemane Have: Matt 26, 36-46

³⁶Jesus og disciplene kom til et sted, der hedder Getsemane. »Sæt jer her, mens jeg går hen og beder til Gud,« sagde Jesus til dem ³⁷og tog Peter, Jakob og Johannes med. Han blev mere og mere fortvivlet og angst ³⁸og sagde til dem: »Jeg er døden nær af sorg. Bliv her, og hold jer vågne sammen med mig« ³⁹Han gik lidt væk derfra, faldt på knæ med ansigtet mod jorden og bad: »Far! Hvis det er muligt, så lad mig slippe for det, der skal ske. Men,« tilføjede han »det er dig, der bestemmer, ikke mig.« ⁴⁰Han gik tilbage til de tre disciple, men de var faldet i søvn. »Kan I ikke engang holde jer vågne sammen med mig en eneste time?« spurgte han Peter. ⁴¹»Hold jer vågne, og bed til Gud om, at I ikke bliver sat på prøve. Viljen er god nok, men kroppen er svag.« ⁴²Nu gik han for anden gang hen og bad: »Far! Hvis jeg ikke kan slippe for det, der skal ske, så lad det gå sådan, som du vil have.« ⁴³Da han kom tilbage til disciplene, sov de igen, for de var så trætte, at de ikke kunne holde øjnene åbne. ⁴⁴Han forlod dem og gik igen hen og bad, nu for tredje gang og med de samme ord. ⁴⁵Da han kom tilbage til disciplene, sagde han til dem: »I ligger stadig og sover. Men nu er tiden kommet, hvor jeg, Menneskesønnen, bliver overladt til mine modstandere. ⁴⁶Rejs jer op, og lad os gå. Førræderen er allerede på vej.«

Tempelrensningen: Mark 11,15-18

¹⁵Da de kom ind til Jerusalem, gik Jesus igen ind på tempelpladsen og begyndte at jage alle dem væk, der købte og solgte offerdyr. Han væltede bordene hos dem, der vekslede penge, og dem, der solgte duer, ¹⁶og forhindrede folk i at gå over pladsen med deres varer. ¹⁷»Mit hus skal være et bedehus for alle folk,« forklarede han bagefter. »Det står der i Skrifterne. I har gjort det til en røverhule.« ¹⁸Det hørte de skriftkloge og de ledende præster, og de gav sig til at overveje, hvordan de kunne rydde Jesus af vejen. De var nemlig bange for ham, for alle folk var meget optaget af det, han sagde.

Tømrerens søn: Matt 13, 47-57

⁵³Da Jesus var færdig med at fortælle lignelserne, gik han videre. ⁵⁴Kort efter kom han til sin hjemby, Nazaret. Her underviste han i synagogen på en måde, der gjorde indtryk på folk, og de sagde til hinanden: »Hvor har han den indsigt fra, og hvordan kan det være, at han kan gøre mirakler?« Men de blev også foragede. ⁵⁵»Er han ikke bare tømrerens søn? Er hans mor ikke Maria og hans brødre Jakob, Josef, Simon og Judas? ⁵⁶Bor alle hans søstre ikke her i byen? Hvor har han alt det fra?« ⁵⁷»En profet bliver aldrig respekteret i sin hjemby eller af sin egen familie,« sagde Jesus. ⁵⁸Og fordi de ikke troede på ham, gjorde han ikke mange mirakler dér.

Tørnekroningen: Mark 15,16-20

¹⁶Soldaterne førte Jesus ind i romernes hovedkvarter, og alle dem, der var på vagt, blev kaldt sammen. ¹⁷Så klædte de ham ud som konge i en rød kappe og flettede en krans af grene, der var fyldt med torne, som de satte på hans hoved som en krone. ¹⁸»Vi hilser dig, du jødernes konge,« sagde de ¹⁹og slog Jesus i hovedet med en kæp. De

spyttede på ham og faldt på knæ og lod, som om de hyldede ham. ²⁰Da de var færdige med at ydmyge ham, tog de kappen af ham igen og gav ham hans eget tøj på. Så førte de ham ud for at korsfæste ham.

Går på vandet: Matt 14, 22-33

²²Jesus overtalte nu sine disciple til at gå ombord i båden og tage i forvejen over til den anden bred, mens han sendte folk hjem. ²³Da alle var taget afsted, gik Jesus alene op på et bjerg for at bede. Der blev han alene hele aftenen, ²⁴mens disciplene forsøgte at nå over søen, plaget af bølgerne i den stride modvind. Båden var allerede langt fra land, ²⁵da Jesus sidst på natten kom ud til dem. Han gik på vandet. ²⁶Disciplene blev skrækslagne, da de så ham gå på vandet. »Det er et spøgelse,« skreg de. ²⁷Men i samme øjeblik sagde Jesus til dem: »Tag det roligt. Det er jo mig! I skal ikke være bange.« ²⁸»Hvis det er dig, Herre,« sagde Peter, »så sig, at jeg skal komme ud på vandet til dig.« ²⁹»Kom herud,« sagde Jesus, og Peter steg ud af båden og gik på vandet ud mod Jesus. ³⁰Men da Peter så, hvor store bølgerne var, blev han bange og begyndte at synke. »Hjælp mig, Herre,« råbte han. ³¹Straks rakte Jesus hånden ud og greb fat i ham og sagde: »Hvorfor kom du i tvivl? Tror du overhovedet på mig?« ³²De kom op i båden, og vinden lagde sig. ³³Og disciplene faldt på knæ for Jesus og sagde: »Du er virkelig Guds søn.«

Peters fornægtelse: Mark 14,66-72

- Dette sker, mens Jesus bliver afhørt, inden han bliver korsfæstet.

⁶⁶Imens sad Peter nede på gårdspladsen. En af ypperstepræstens tjenestepiger kom forbi ⁶⁷og fik øje på ham, mens han sad og varmede sig ved bålet. Hun kiggede undersøgende på ham. »Du var da også en af dem, der fulgtes med Jesus fra Nazaret?« sagde hun. ⁶⁸»Nej,« svarede Peter. »Jeg aner ikke, hvad du taler om.« Han gik ud til porten, og imens galede hanen. ⁶⁹Men pigen blev ved. »Ham der er en af dem,« sagde hun til de andre, der stod i porten. ⁷⁰Det afviste Peter igen, men lidt efter kom nogle af de andre hen til ham. »Jo, det er da rigtigt. Du er også fra Galilæa.« ⁷¹Nu hidsede Peter sig op. »Jamen, jeg sværger, jeg aner ikke, hvad det er for en mand, I taler om.« ⁷²I det samme galede hanen for anden gang, og Peter kom i tanke om, hvad Jesus havde sagt til ham: »Allerede i nat, inden hanen når at gale to gange, vil du hele tre gange sige, at du ikke kender mig.« Og Peter gav sig til at græde.

Eksempel

Palmesøndag: Mark 11,7-11.